

P6_TA(2005)0150

Lidská práva ve světě (2004) a politika EU

Usnesení Evropského parlamentu o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2004 a o politice EU v této oblasti (2004/2151(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a na všechny příslušné mezinárodní nástroje na ochranu lidských práv,
- s ohledem na vstup Římského statutu Mezinárodního trestního soudu (ICC) v platnost dne 1. července 2002 a na svá usnesení související s ICC¹,
- s ohledem na Chartu Organizace spojených národů,
- s ohledem na Protokol č. 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, který se týká zrušení trestu smrti za všech okolností,
- s ohledem na Chartu základních práv Evropské unie²,
- s ohledem na články 3, 6, 11, 13 a 19 Smlouvy o Evropské unii a na články 177 a 300 Smlouvy o založení Evropského společenství,
- s ohledem na Dohodu o partnerství AKT-EU³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. října 2003 o míru a důstojnosti na Středním východě⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. února 2005 o 61. zasedání Komise OSN pro lidská práva v Ženevě⁵,
- s ohledem na 6. výroční zprávu EU o stavu lidských práv,
- s ohledem na první a druhou zprávu o lidském rozvoji v arabském světě v rámci plánu rozvoje Organizace spojených národů,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A6-0086/2005),

¹ Úř. věst. C 379, 7.12.1998, s. 265; Úř. věst. C 262, 18.9.2001, s. 262; Úř. věst. C 293 E, 28.11.2002, s. 88; Úř. věst. C 271 E, 12.11.2003, s. 576.

² Úř. věst. C 364, 18.12.2000, s. 1.

³ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁴ Úř. věst. C 82 E, 1.4.2004, s. 610.

⁵ Přijaté texty, P6_TA(2005)0051.

- A. vzhledem k tomu, že toto usnesení si neklade za cíl obsáhnout vše, nýbrž zaměřit se ve svých dvou hlavních částech za prvé na nejdůležitější události v oblasti lidských práv v jednotlivých geografických oblastech mimo EU a za druhé na osm klíčových tematických otázek, které budou pro EU důležité v nadcházejících letech;

Problémy v jednotlivých zemích

Kandidátské země

1. připomíná zjištění uvedená v jeho zvláštních podrobných zprávách o přistupujících/kandidátských zemích Bulharsku, Rumunsku a Turecku, blahopřeje těmto zemím k pokroku, kterého dosáhly v oblasti lidských práv, připomíná jim však, že ještě stále před sebou mají úkoly, které musí splnit; naléhá na ně, aby vytrvaly a zintenzívnily své úsilí v tomto směru;

Západní Balkán

2. je toho mínění, že Evropský parlament by měl učinit více pro záruky ohledně lidských práv jak ve Vojvodině, tak v Kosovu;
3. vyzývá Chorvatsko, Bosnu a Hercegovinu a Srbsko a Černou Horu, aby zajistily spravedlivé soudní procesy za válečné zločiny; připomíná jim, že mají povinnost plně spolupracovat s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii (ICTY);
4. připomíná Srbsku a Černé Hoře, že je důležité zajistit dodržování lidských práv a právní stát, zejména je třeba odsuzovat a zákonnými prostředky trestně stíhat veškeré akty národnostně motivované nesnášenlivosti a násilí;

Země sousedící s EU a Blízký východ

5. kvůli posílení dodržování lidských práv v sousedních zemích a v oblasti Středomoří podporuje, aby se v příslušných zemích vytvořily nezávislé instituce a otevřené občanské společnosti, což by zaručilo účinné uskutečňování práv vyplývajících z podepsaných dvoustranných a mnohostranných dohod;
6. žádá stále větší úctu k právům žen a menšin a úctu ke svobodám a pluralismu sdělovacích prostředků, úctu k lidským právům v systému trestního soudnictví a zrušení praktik mučení a trestu smrti v zemích, s nimiž EU uzavřela dohodu o přidružení a projednává akční plány;
7. doufá, že dojde k vyvinutí většího úsilí v podpoře práv žen v rámci Barcelonského procesu; v tomto ohledu žádá o vytvoření regionálního akčního plánu zaměřeného na zlepšování práv žen a rovnosti mezi pohlavími v duchu zprávy Rozvojového programu OSN; vyzývá všechny členské země Barcelonského procesu, aby upustily od svých výhrad týkajících se Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW);
8. podtrhuje, že země v regionu musí učinit pokrok v oblasti lidských práv a zejména ve spolupráci s ICTY; v oblasti uskutečňování účinné politiky ve prospěch návratu uprchlíků a vysídlelců; s respektem k právům menšin; v uskutečňování aktivní politiky bránící obchodování s lidmi;

9. vyzývá všechny země, které vzhledem k tomu, že se nacházejí v blízkém sousedství EU, mají s EU politické, obchodní a sociální styky, aby si uvědomily, že nutným základem pro proces hospodářské a sociální reformy je přijetí politik prosazujících dodržování lidských práv a demokratické standardy v souladu s mezinárodními předpisy v oblasti lidských práv;
 10. vítá velký důraz, který na prosazování standardů lidských práv kladl nově zvolený prezident Ukrajiny ve svém projevu v tomto parlamentu ve Štrasburku v únoru 2005, vítá skutečnost, že v době prezidentských voleb byl na Ukrajině zachován pořádek a právní stát, a vybízí Ukrajinu, aby si zvolila cestu otevřenosti světu a demokracie, což je nezbytným základním krokem k tomu, aby všichni její občané požívali lidských práv v nejširším slova smyslu; vyzývá novou vládu, aby provedla legislativní a politické reformy, které zaručí svobodu tisku a sdělovacích prostředků na celé Ukrajině, aby učinila přítrž mučení a špatnému zacházení ze strany příslušníků policejních složek, aby zajistila možnost spojit se okamžitě po zadržení s právníkem a vedla boj proti korupci;
 11. vyzývá Bělorusko, aby přiznalo všem svým občanům jejich občanská a politická práva; vyzývá běloruské orgány, aby okamžitě zastavily popravu představitelů politické opozice a neoprávněná zatýkání a vazební stíhání; podporuje činnost Svazu běloruských novinářů, kterému byla udělena Sacharovova cena za rok 2004 jako uznání jeho úsilí o to, aby měli běloruští občané k dispozici nezkreslené informace a vyvážené zpravodajství; vyzývá běloruské orgány, aby umožnily vypracování politiky spolupráce se zeměmi EU a aby zjednodušily systém udělování víz, aby mohly pokračovat programy prázdninových ozdravných pobytů pro děti, které trpí následky havárie jaderné elektrárny v Černobyli;
 12. bere na vědomí nedávné volby v Moldavsku; zaznamenává obavy Rady EU, že tyto volby nesplňovaly některé podmínky skutečné soutěže politických sil ve volebním procesu, zejména pokud jde o rovný přístup ke sdělovacím prostředkům a nestranné informování o volební kampani; vyzývá novou vládu Moldavska, aby prošetřila zprávy o údajném mučení a špatném zacházení s jednotlivci, včetně nezletilých, ze strany policie a aby zlepšila podmínky ve věznicích; žádá provedení reforem, které povedou ke zdokonalení právního státu a vymýcení korupce na úřadech; vyzývá Moldavsko, aby zabránilo jakémukoli obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, včetně případů žen, které se stávají sexuálními otrokyněmi, a obchodování s lidskými orgány pro účely transplantace; vyzývá orgány, aby zajistily politicky vyvážené zpravodajství ve státních sdělovacích prostředcích; domnívá se, že zatýkání opozičních poslanců a jiná opatření namířená proti poklidným demonstracím jsou jednoznačným porušováním základních práv a svobod, jako je svoboda vyjadřování, sdružování a shromažďování; vyzývá tzv. Dněsterskou moldavskou republiku, aby propustila všechny zbývající politické vězně;
 13. vyzývá Ukrajinu a Moldávii, aby zakročily proti pašování z Podněstří, do této oblasti, či přes tuto oblast, a Rusko, aby zakročilo proti pašování z Kaliningradské oblasti do Litvy a Polska, a aby vytvořily účinné protikorupční programy pro své celnice, pohraniční stráž a finanční úřady, jakož i pro svou policii;
 14. vítá úsilí Maroka řešit situaci obětí porušování lidských práv, k němuž docházelo v minulosti, zejména zřízení Výboru pro spravedlnost a usmíření; bere na vědomí pozitivní změny – zákaz mučení a odškodnění osob, které v minulosti trpěly; podporuje pokračování právní reformy, jako je zákon o rodině, který marocký parlament přijal
-

v lednu 2004, a návrh zákona, podle něhož je mučení trestnou činností (prosinec 2004); ostře odsuzuje užívání trestů odnětí svobody pro novináře v případech údajného hanobení a žádá, aby marocké orgány provedly reformu trestního zákoníku s cílem zrušit tresty vězení za porušení tiskových zákonů; konstatuje, že v Maroku existuje moratorium na trest smrti; vyzývá marocké orgány, aby zrušily trest smrti;

15. se znepokojením bere na vědomí zprávy o porušování lidských práv v Západní Sahaře, pokud jde mimo jiné o svobodu projevu a volný pohyb, a vyzývá Maroko a Frontu Polisario, aby směřovaly k řešení situace podle mezinárodně uznaného Bakerova plánu; vyzývá Maroko a Frontu Polisario, aby propustily všechny válečné zajatce;
16. vyzývá Maroko a Alžírsko, aby postupovaly při přijímání přistěhovalců humánním způsobem; zdůrazňuje, že všechna taková opatření musí být v naprostém souladu s mezinárodním humanitárním a uprchlickým právem;
17. vyzývá Alžírsko, aby i nadále bralo v úvahu své závazky v oblasti lidských práv, když se vypořádává s hrozbami teroristů, a vítá pokračující proces reformy; poukazuje na to, že je zapotřebí, aby Alžírsko i nadále podporovalo svobodu tisku, nezávislou občanskou společnost a politickou opozici, a v tomto ohledu vítá poslední vývoj; vítá pokračující dialog mezi alžírskou vládou a EU v oblasti nedovoleného přistěhovalectví; žádá Alžírsko, aby kladně odpovědělo na žádost Pracovní skupiny pro vynucená a nedobrovolná zmizení OSN a aby na prvním místě vyřešilo otázku zmizelých;
18. vyzývá Libyi, aby propustila na svobodu všechny politické vězně; je vážně znepokojen libyjskou legislativou, která zakazuje politické strany, sdružování a sdělovací prostředky; zdůrazňuje význam uznávání mezinárodního humanitárního práva a úmluv v oblasti lidských práv; vyzývá EU, aby naléhala na libyjské orgány, aby přiznaly mezinárodním organizacím na ochranu lidských práv povolení ke vstupu do Libye a provedly tam šetření; vyzývá Libyi, aby umožnila mezinárodním pozorovatelům vstup do země, ukončila svévolné vyhošťování a zatýkání migrantů, ratifikovala Ženevskou úmluvu o právním postavení uprchlíků a uznala mandát Vysokého komisaře pro uprchlíky;
19. naléhá na Tunisko, aby umožnilo vytvoření nezávislých organizací na ochranu lidských práv; vyzývá Tunisko, aby okamžitě uvolnilo veškeré finanční prostředky, které Evropská unie převedla organizacím pro lidská práva, zejména finanční prostředky určené Tuniské lize pro lidská práva;
20. naléhá na Tunisko, aby uznávalo základní práva, jako jsou svoboda názoru, projevu a sdružování, a aby nadále přijímalo veškerá nezbytná opatření, aby zaplnilo zbývající mezery, a aby se tak vyrovnalo s úmluvami o lidských právech, jakož i s ustanovením o lidských právech v dohodě o přidružení; vyjadřuje své znepokojení nad zprávami o porušování práv obhájců lidských práv včetně sužování, zastrašování, neoprávněného vynucování, hanobení, svévolného zatýkání a fyzického násilí; tudíž vyzývá EU, aby vzala v úvahu všechny tyto aspekty v rámci akčního plánu Evropské politiky sousedství (EPS) a aby pečlivě a pravidelně hodnotila pokrok v oblasti lidských práv na tomto poli;
21. povzbuzuje pokračující dialog mezi EU a Egyptem s cílem posílit stabilitu, rozvoj a lidská práva v euro-středomořské oblasti, jak se ukázalo při euro-středomořském parlamentním shromáždění konaném v Káhiře; v tomto ohledu vítá propuštění Dr. Noora; vyzývá Egypt, aby považoval podporu lidských práv za svou prioritu; vítá zorganizování

- vrcholné schůzky zabývající se Darfúrem, která se má uskutečnit v Egyptě, a uznává oddanost egyptské vlád podpoře míru v Súdánu; vyzývá Egypt, aby odvolal mimořádný stav;
22. uvědomuje si, že změna palestinského vedení je novou příležitostí k nalezení pozitivní cesty vpřed v tomto regionu, a podporuje „cestovní mapu“ jako základ pro trvalé řešení; je přesvědčen o nutnosti plné politické podpory USA a EU, mají-li obě strany dospět k takovému trvalému řešení;
 23. vyzývá nové palestinské vedení, aby pokračovalo v přijímání veškerých nezbytných opatření k zastavení teroristické činnosti namířené proti Izraeli, zejména k ukončení podpory a provádění sebevražedných bombových útoků; podporuje úsilí nového palestinského vedení v tomto směru a považuje dosažený pokrok za slibný;
 24. všímá si úsilí vynaloženého Izraelem v reakci na nový vztah, který existuje mezi palestinským a izraelským vedením; vítá obzvláště opatření přijatá na vybudování důvěry, jako jsou propuštění vězňů, prohlášení o ukončení ozbrojených útoků, ukončení politiky ničení palestinských obydlí a neustálá podpora politiky neangažování se ve vztahu k pásmu Gazy; uznává právo Izraele přijímat opatření na zajištění bezpečnosti Izraelců; připomíná Izraeli, že jakákoli opatření přijatá proti terorismu nesmějí opomíjet hledisko lidských práv;
 25. vyjadřuje své znepokojení nad vznikem a rozsahem ochranného plotu/bezpečnostní bariéry v rozsáhlých částech oblasti západního břehu Jordánu a nad důsledky jeho existence pro lidská práva místních obyvatel; žádá Izrael, aby zastavil další výstavbu ochranného plotu/bezpečnostní bariéry; bere na vědomí rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora ve věci ochranného plotu/bezpečnostní bariéry; bere na vědomí rovněž rozhodnutí izraelského Nejvyššího soudu z června 2004 a rozhodnutí izraelské vlády z února 2005;
 26. vyzývá Sýrii, aby dodržovala lidská práva a zejména svobodu sdružování, a je znepokojen zprávami, že Sýrie údajně financuje teroristické organizace; vítá prohlášení ministra zahraničí Sýrie, že stažení veškerých syrských jednotek, vojenských a zpravodajských zařízení bude dokončeno do 30. dubna 2005 v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1559 (2004);
 27. vyzývá vládu Sýrie, aby neprodleně propustila politické vězně a s konečnou platností zrušila výjimečný stav; doufá, že Sýrie vydává pokyny ve smyslu uskutečňování a praktického uplatňování svých závazků týkajících se lidských práv a svobod, zejména pokud jde o ukončení diskriminace Kurdů a rovná práva pro ženy a zabránění násilí na ženách; zdůrazňuje vysoký počet neodůvodněných zatčení a uvěznění a také velmi rozšířené mučení a špatné zacházení, a to i u dětí;
 28. vyjadřuje politování nad používáním trestu smrti v Saúdské Arábii a vyzývá vládu, aby ukončila tuto praxi, k níž se v současnosti přistupuje pravidelně; je znepokojen tím, že saúdské právo nechrání mnohá základní práva a že svoboda vyjadřování je stále velmi značně omezená;
 29. vítá nedávné místní volby jako krok směrem k demokracii, ale odsuzuje nerovnost pohlaví v Saúdské Arábii a krajní diskriminace a omezení svobod žen, které mimo jiné
-

nemají volební právo; připomíná, že ženy v Saúdské Arábii stále potřebují k cestování písemné povolení od příbuzného mužského pohlaví a že pokud ženy trpí špatným zacházením nebo násilím ze strany mužských příbuzných, nemají často žádnou možnost tuto situaci změnit;

30. uvědomuje si obtíže, s nimiž se setkávají nové irácké úřady při svém úsilí nastolit právo a pořádek za pomoci vojenských jednotek, které jsou v zemi rozmístěny, a vyjadřuje své znepokojení současnou situací; vítá odhodlání a odvahu, které projevil irácký lid během nedávné volební kampaně a voleb samotných, ve kterých měl možnost zvolit pro sebe a svou zemi lepší demokratickou budoucnost; vyjadřuje svou podporu nově zvolenému parlamentu v Iráku; doufá, že brzy bude ve spolupráci s menšinami sepsána nová demokratická ústava; vyzývá Komisi, aby zvýšila svou podporu iráckým orgánům; vyzývá OSN, aby zvýšila své zapojení do řešení situace v Iráku a svou přítomnost v zemi; je znepokojen zprávami o pokračujícím mučení a špatném zacházení s vězni v iráckých věznicích; uvědomuje si nebezpečné podmínky, za kterých nadále působí v Iráku novináři, a odsuzuje pokračující únosy; vyzývá k okamžitému propuštění všech unesených a důrazně odsuzuje barbarské brání rukojmích, popravy a sebevražedné bombové útoky; znovu vyslovuje své odsouzení mučení a jakéhokoli krutého, nelidského nebo ponižujícího zacházení s vězni v Iráku ze strany iráckých orgánů nebo příslušníků cizích vojenských sil;
31. vyzývá Írán, aby se konstruktivně zapojil do dialogu o lidských právech s EU; je velmi znepokojen tím, že stav lidských práv se za poslední dva roky zhoršil, a vyzývá iránské orgány, aby se se vši vážností zavázaly zvrátit tento trend; odsuzuje značný nárůst případů porušení lidských práv, zejména zvyšující se množství zpráv o veřejných popravách (vypouští se) a bičování; vítá moratorium na kamenování a naléhá na iránský parlament, aby přijal zákony zakazující tuto praxi bez výjimky; bere na vědomí ujištění iránských orgánů ohledně zavedení moratoria na popravy mladistvých a vyzývá je ke schválení návrhů zákonů zakazujících popravu osob, které spáchaly trestný čin v nedospělém věku, přičemž tento zákaz musí platit i poté, co tato osoba dosáhne věku 18 let; bere na vědomí ujištění Íránu ohledně moratoria na uřezávání končetin; vyzývá Radu a Komisi, aby pozorně sledovaly, zda Írán plní své závazky ohledně moratoria v těchto tří klíčových oblastech – kamenování, popravy mladistvých a uřezávání končetin; je znepokojen velkým množstvím zatčení, zejména žen a mladých lidí, na základě nejasných nebo nezávažných obvinění; vyjadřuje velmi vážné znepokojení nad tím, že (vypouští se) byl nedávno popraven mladistvý, který se dopustil sexuálního provinění; odsuzuje zavrženíhodnou politiku Íránu, pokud jde o zatýkání a věznění novinářů a opozičních aktivistů publikujících na internetu a potlačování svobody tisku a sdělovacích prostředků; vyzývá Írán, aby přestal podporovat teroristické organizace;
32. žádá o to, aby byl plně zapojen do komplexního zhodnocení euro-středomořského partnerství, které má být předloženo ministrům na příští euro-středomořské schůzce ministrů v Lucembursku;
33. znovu vyzývá všechny smluvní strany euro-středomořských dohod o přidružení, aby převedly ustanovení o lidských právech do akčního programu, aby prohloubily a posílily respektování lidských práv a zavedly mechanismus pro pravidelné hodnocení souladu s článkem 2 příslušných dohod o přidružení;

34. je přesvědčen, že Evropská iniciativa pro demokracii a lidská práva musí hrát zásadní roli v prosazování zakladatelských hodnot EU v barcelonském procesu; vyzývá v tomto směru k posílení svých postupů v zemích středomořských partnerů, aby se podpořil rozvoj a upevnění občanských společností a nezávislých nevládních aktérů;

Rusko jako soused

35. vyjadřuje lítost a odsouzení v souvislosti s hrůznými teroristickými činy, které se odehrály v Ruské federaci v roce 2004, zejména tragické a nezapomenutelné násilí teroristů na dětech v Beslanu;
36. uvědomuje si, že Rusko čelí teroristické hrozbě ze strany extremistů, a podporuje ruské úsilí vypořádat se s terorismem, ale trvá na nutnosti dodržovat v rámci tohoto boje lidská práva;
37. vyzývá Rusko, aby okamžitě přijalo opatření k ukončení mimosoudních výkonů trestu smrti ze strany ruských jednotek, únosů osob a mučení ve vyšetřovací vazbě v Čečensku – podle zpráv jde o časté případy; naléhá na Rusko, aby zajistilo humanitárním organizacím, reportérům a pozorovatelům pro oblast lidských práv bezproblémový přístup do Čečenska, přičemž respektuje lidská práva a uznává územní celistvost Ruské federace;
38. připomíná Rusku jeho povinnosti podle mezinárodního humanitárního práva; je znepokojen ruskými právními předpisy z poslední doby, které mohou vést k omezení lidských, občanských a politických práv, např. omezení přímých voleb gubernátorů, rozšíření faktické vládní kontroly nad většinou televizních stanic, předpisy omezující právo konat veřejnou demonstraci a zpětná účinnost právních předpisů týkajících se vlastnických a investorských práv;
39. připomíná Rusku jeho přijaté závazky jakožto signatáře Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, zejména závazek uznávat a podporovat demokratické principy a zákonnost, včetně konání svobodných a spravedlivých voleb, zdravou politickou pluralitu, existenci alternativních zdrojů informací, právo na sdružování, právo na svobodu vyjadřování a průhledné a nediskriminační uplatňování právních předpisů nezávislými soudy;
40. důrazně žádá Rusko, aby vytvořilo podmínky pro návštěvy pozorovatelů pro oblast lidských práv v kterékoli části země;
41. vyzývá ruskou vládu, aby chránila jakékoli aktivisty lidských práv a organizace na ochranu lidských práv ohrožené pronásledováním ze strany místních orgánů ve všech republikách severního Kavkazu;
42. naléhá na ruskou vládu, aby zajistila nezávislost soudnictví a dodržovala principy umožňující existenci spravedlivého, politicky nezájatého podnikatelského sektoru, jaký si zvolily demokracie EU;

Asie

43. vítá skutečnost, že vláda Kazachstánu zavedla moratorium na výkon trestu smrti a že Kyrgyzstán své moratorium prodloužil; vyzývá vlády a parlamenty obou zemí, aby formálně zrušily trest smrti; naléhá na obě vlády, aby usnadnily politickým stranám možnost přihlásit se do voleb a účastnit se jich; vyzývá obě země, aby umožnily vyvážené zpravodajství a zajistily svobodu tisku;
44. naléhá na vládu Uzbekistánu, aby učinila konkrétní praktické kroky vedoucí ke zrušení trestu smrti poté, co se k tomu zavázala, tj. aby zavedla moratorium na rozsudky odsuzující k trestu smrti a na výkon tohoto trestu; vítá, že v roce 2003 byly provedeny změny trestního zákoníku, které postavily mimo zákon mučení a špatné zacházení ve vazbě a které umožnily jejich trestní postih; vyzývá Uzbekistán, aby dodržování těchto změn skutečně prováděl a aby propustil zbývajících politické vězně; trvá na vytvoření systému nezávislé soudní moci; vítá nedávný závazek vlády provést zásadní reformy, mj. posílit nezávislost soudní moci a zrušit cenzuru tisku;
45. vyzývá vládu Tádžikistánu, aby zanechala pokusů upevnit svou moc před blížícími se parlamentními volbami a umožnila opozičním stranám přihlásit se do voleb;
46. vyzývá Turkmenistán, aby dal všem svým občanům skutečnou politickou svobodu, zejména svobodu vyjadřování; naléhá na Turkmenistán, aby ukončil neodůvodněné držení ve vazbě a věznění; jakož i útoky na politické oponenty;
47. vítá pozitivní výsledky volebního procesu v Afghánistánu a vybízí novou vládu pana Karzáiho, aby pokračovala v politice modernizace a restrukturalizace, zejména s důrazem na zajištění dodržování lidských práv všech svých občanů; důrazně odsuzuje barbarskou praxi braní rukojmích a poprav nevinných lidí;
48. vítá zřízení komisí pro lidská práva v Afghánistánu a na Maledivách; vyzývá v této souvislosti vlády obou těchto zemí, aby pamatovaly na to, že tyto komise by měly být sice finančně podporovány, ale mělo by jim být umožněno pracovat nezávisle;
49. vítá různé pozitivní kroky, k nimž došlo v Pákistánu v oblasti lidských práv: vytvoření společné kandidátky pro menšiny, přijetí zákona o svobodném poskytování informací a přidělení míst v Národním shromáždění ženám; uznává, že Pákistán má specifickou odpovědnost v souvislosti s potíráním teroristické činnosti a politické obtíže vyplývající z této odpovědnosti, ale trvá na tom, že hlediska lidských práv nelze přehlížet při jakýchkoli protiteroristických opatřeních, zejména v souvislosti se zadržováním a vězněním; lituje neochoty prezidenta Mušarafa splnit svůj závazek oddělit vládu státu od vojenské moci, protože takové oddělení je základním znakem běžné demokracie, v níž vojenská moc podléhá demokraticky zvolené vládě;
50. uznává, že Indie je největší fungující demokracií na světě, a podporuje pokrok, k němuž došlo v oblasti lidských práv; zůstává však znepokojen přetrvávající diskriminací v indické společnosti z důvodu kastovního, společenského nebo náboženského postavení; třebaže se jedná na prvním místě o společenský problém ve venkovských oblastech, zastává názor, že indická vláda musí v této oblasti **pokračovat** v podpoře společenské změny;
51. vítá pozitivní dialog o Kašmíru, který v poslední době probíhá mezi Pákistánem a Indií;

- je i nadále znepokojen zprávami o případech porušování lidských práv, kterých se dopouštějí příslušníci indických vojenských a policejních jednotek v oblasti Kašmíru; vyzývá vládu Indie, aby zajistila neprodlené prošetření všech zpráv o takových případech příslušným soudním orgánem; důrazně odsuzuje veškeré teroristické a násilné činy v celé oblasti a upozorňuje na povinnost Pákistánu energicky se snažit napomoci potlačit tuto činnost; trvá na tom, aby do Kašmíru měly plný a otevřený přístup sdělovací prostředky a organizace pro ochranu lidských práv;
52. vítá zlepšení situace týkající se lidských práv na Srí Lance, avšak vyjadřuje obavy nad praktikami osvobozené skupiny Tamilští tygři zaměřenými na zabíjení a únosy členů jiných tamilských politických skupin a na nábor dětí do vojenských oddílů;
53. vyzývá vládu Bangladéše, aby následovala pokynů svého nejvyššího soudu, podle nichž musí zamezit zneužívání právních nástrojů při zadržování účastníků opozičních demonstrací a přestat potlačovat pokojné politické protesty prostřednictvím zatýkání a mučení; vyzývá vládu Bangladéše, aby ukončila akce polovojenského Praporu rychlého nasazení, jehož činnost zahrnuje i mimosoudní výkony trestu smrti; vyzývá vládu Bangladéše, aby preventivně zasáhla proti muslimským polovojenským skupinám, které ve venkovských oblastech Bangladéše šíří násilí a strach;
54. je i nadále znepokojen skutečností, že Laos a Vietnam jsou stále státy s jedinou politickou stranou, které stále potlačují národnostní a náboženské menšiny, jakož i aktivisty bránící demokracii a lidská práva, a vyzývá vlády obou zemí, aby dodržovaly svobodu slova, shromažďování a náboženského vyznání;
55. vyjadřuje hlubokou lítost nad porušováním lidských práv domorodých Montagnardů ve Vietnamu a vyzývá vládu, aby odstranila jakoukoli formu diskriminace kterékoli menšiny;
56. je přesvědčen, že zrušení politické imunity kambodžského Národního shromáždění pro pány Rainsyho, Pocha a Channyho představuje vážné porušení demokratických principů, a vyzývá kambodžské orgány, aby ukončily veškeré formy pronásledování demokratické opozice v této zemi; vybízí Kambodžu k zahájení skutečných demokratických reforem jako rámce pro zajištění dodržování lidských práv, aby se podařilo odstranit přetrvávající vážné nedostatky; vyzývá Kambodžu, aby dosáhla vyššího pokroku při reformách svého soudního systému a posílila svůj boj proti nezákonnému obchodu s ženami a dětmi; v tomto ohledu odsuzuje skutečnost, že 91 žen a dětí zachráněných z otroctví bylo uneseno v Phnompenhu, a vyzývá k jejich okamžitému propuštění;
57. vyzývá vládu v Barmě, aby jako první krok k vytvoření státu založeného na vůli lidu přestala potlačovat legitimní a demokratickou politickou činnost; naléhá na vládu, aby okamžitě propustila Aung San Suu Kyi, držitelku Sacharovovy ceny, 75letého novináře Wina Tina, poradce Aung San Suu Kyi;
58. vítá skutečnost, že se Čína zapojuje do dialogu o lidských právech s EU; žádá vlády členských států, Komisi a Čínu, aby využily tento dialog jako skutečnou příležitost dosáhnout změn v čínské vnitřní politice, v souvislosti s níž přetrvávají velké výhrady týkající se lidských práv, zejména pokud jde o uplatňování trestu smrti a potlačování svobody sdružování a náboženského vyznání; zdůrazňuje, že stále otevřenější obchodní vztahy musí být podmíněny reformami v přístupu k lidským právům; je znepokojen
-

nedávným obratem politiky EU, který provedla Rada v otázce embarga na prodej zbraní Číně a velmi doporučuje, aby bylo embargo na prodej zbraní zachováno v plném rozsahu, dokud nenastane větší pokrok v otázkách lidských práv; vyzývá k oficiálnímu přehodnocení události na náměstí Tiananmen ze strany čínských orgánů, zveřejnění seznamu politických vězňů a jejich bezpodmínečné propuštění; se znepokojením se dozvídá o zacházení s obyvateli Tibetu a Xinjiangu, pokud jde o svobodu sdružování a náboženského vyznání;

59. odsuzuje způsob, jakým se chopil moci král Gjánendra a Královská nepálská armáda dne 1. února 2005, a přísný zákon o cenzuře; je zděšen množícími se zprávami o mizení osob po celé zemi a o útocích na aktivisty v oblasti lidských práv, na novináře, opoziční politické skupiny a skupiny občanské společnosti; odsuzuje závažné zločiny, které spáchaly skupiny bojovníků během konfliktu, který sužuje zemi od roku 1999; vyzývá krále, aby obnovil demokratický systém a komunikační spojení, aby propustil všechny politické vůdce a ochránce lidských práv a respektoval svobodu vyjadřování a shromažďování;
60. vítá historicky první prezidentské volby v Indonésii v září 2004; je zneklidněn zprávami o opakujících se zločinech, které páchají indonéské ozbrojené síly na civilistech při vojenských operacích v provinciích Papua a Aceh; vyjadřuje naději, že proces obnovy po ničivém náporu tsunami lze využít jako podnětu k usmíření a k pokroku v mírovém procesu, a docílit tak ukončení dlouhotrvajícího konfliktu v Acehu; naléhá na indonéské orgány, aby vypátraly a postavily před soud osoby odpovědné za vraždy a jiné zločiny spáchané na ochráncích lidských práv a aby zajistily, že ustanovení deklarace o ochraně ochránců lidských práv, kterou přijalo v prosinci 1998 Valné shromáždění OSN, budou v Indonésii plně dodržována;
61. vyzývá Severní Koreu, aby si uvědomila, v jaké situaci je lid země, který trpí pod útlakem severokorejského režimu, a zahájila proces skutečných změn na všech úrovních s cílem začít uskutečňovat reformy, které budou plně odrážet potřebu dodržovat lidská práva; poukazuje na to, že ve výročním pořadí zemí světa z hlediska svobody sdělovacích prostředků je Severní Korea uvedena jako nejhorší na celém světě; hluboce lituje oznámení režimu Severní Koreje o svém stažení se z mnohostranného rámce pro rozhovory (rozhovory šesti stran);

Afrika

62. poukazuje na kritickou situaci mnoha občanů zemí v celé Africe, kteří byli nakaženi závažnými pandemickými chorobami, zejména HIV/AIDS; uznává pokrok, k němuž došlo v některých afrických zemích, např. v Ugandě; vyzývá Komisi, aby pomohla OSN ve spolupráci s Africkou unií vypracovat komplexní strategii pro zadržení a minimalizaci šíření pandemických chorob, zejména HIV/AIDS; potvrzuje právo každého člověka na přístup ke zdravotní péči a k léčbě; vyzývá členské státy a Komisi, aby ve svých rozvojových politikách pokládaly za svou nejvyšší politickou a finanční prioritu boj proti infekčním chorobám, a zejména rostoucí pandemii HIV/AIDS;
63. věří, že komplexní přístup k HIV/AIDS je naléhavě potřebný v subsaharské Africe, má-li se šíření AIDS zastavit a zvrátit do roku 2015;

64. hluboce lituje skutečnosti, že v různých částech Afriky dochází k beztrestnému porušování lidských práv a osoby v odpovědných funkcích si mohou počínat naprosto beztrestně; vyzývá Africkou unii, aby do takových případů vstoupila a úzce spolupracovala s ICC s cílem zlepšit situaci (viz tematický oddíl týkající se ICC);
 65. je znepokojen zhoršující se situací v Gambii, která zahrnuje mnohá porušení svobody tisku, a vyzývá k prošetření vraždy novináře Deydy Hydary v prosinci 2004;
 66. vyjadřuje skutečné znepokojení nad nedávnými událostmi na Pobřeží slonoviny, které vyústily v rasistické útoky na civilní obyvatelstvo; vyzývá válčící skupiny na Pobřeží slonoviny, aby respektovaly lidská práva všech občanů země;
 67. je hluboce znepokojen státním převratem, který umožnil Faure Gnassingbému, aby byl jmenován prezidentem Toga po smrti svého otce při porušení pravidel demokracie; vyzývá tožské orgány, aby vytvořily institucionální rámec, který je nutný pro zajištění svobodných a spravedlivých prezidentských voleb, aby se země vrátila k ústavní zákonnosti a k dodržování lidských práv a základních svobod, bez nichž nemůže být spolupráce s Evropskou unií znovu obnovena;
 68. vítá snížení počtu rozsudků smrti vynesných soudy šarija v Nigérii, ale je i nadále znepokojen tím, že mnoho soudů stále soudí podle práva šarija; je toho názoru, že Nigérie by místo toho měla dodržovat mezinárodní standardy;
 69. je zděšen zprávami, že eritrejská vláda nadále pronásleduje křesťanské menšiny v celé oblasti; rovněž se znepokojením konstatuje, že v Eritreji i nadále trvá vláda jedné strany a nejsou naplánovány žádné volby; požaduje okamžité propuštění všech politických vězňů a novinářů zadržovaných v zemi; vyzývá eritrejské orgány, aby zvrátily trend zhoršování stavu lidských práv;
 70. všimá si s obavami, že od září roku 2001 bylo zatčeno 10 nezávislých novinářů v Asmaře, z nichž jeden, Davit Isaak, je švédským občanem, který nebyl souzen za žádný trestný čin a který je stále ještě ve vězení; vyzývá eritrejskou vládu, aby propustila uvězněné novináře a aby zrušila zákaz soukromého tisku;
 71. bere na vědomí a podporuje podpis nové mírové smlouvy mezi jednotkami v jižním a severním Súdánu, která ukončí dvě desetiletí trvající občanskou válku provázenou strašlivými případy porušování lidských práv; naléhá na všechny příslušné strany, aby respektovaly veškeré protokoly mírové dohody;
 72. vyzývá vládu Súdánu, aby okamžitě přestala spolupracovat s arabskými milicemi, nebo takzvanými janjaweedskými milicemi, které páchají násilí na obyvatelstvu na rozsáhlém území, včetně nedodržování lidských práv, válečných trestných činů a trestných činů proti lidskosti v oblasti Darfúru v západním Súdánu; vítá zprávu vyšetřovací komise OSN a podporuje její zjištění a doporučení; trvá na tom, aby súdánská vláda v součinnosti s Africkou unií důrazně a rozhodně zasáhla a učinila přítrž útokům na neozbrojené civilisty ze všech stran a odzbrojila janjaweedské milice; vyzývá vládu Súdánu, aby projevila ochotu k vyjednání mírové dohody s povstaleckými silami v Darfúru;
 73. vyzývá EU, aby uvalila na vládu Súdánu cílené sankce do doby, než budou k dispozici ověřitelné důkazy o tom, že skončila s politikou etnických čistek a masových vražd svých
-

občanů; naléhá na EU, aby podpořila předání situace v Darfúru ICC ze strany Rady bezpečnosti OSN jakožto nejlepší způsob zajištění spravedlnosti pro oběti a skoncování s klimatem beztrestnosti, které zde panuje, a zamezení páčání dalších zločinů;

74. je i nadále znepokojen velkým množstvím incidentů ve východní části Konžské demokratické republiky, zejména v Ituri, v severním a jižním Kivu, v Maniemě a severní Katanze; ostře odsuzuje počínání vládních jednotek i povstaleckých bojovníků – jedni i druzí se v červnu 2004 dopustili válečných zločinů ve městě Bukavu v jižním Kivu;
75. vítá pozitivní proces obnovy a usmíření ve Rwandě; naléhá na Rwandu, aby ještě zvýšila úsilí s cílem zabránit porušování lidských práv a nastolit trvalý mír ve střední Africe; je zděšen zvýšeným počtem útoků na organizace občanské společnosti, kostely a školy ve Rwandě a je velmi znepokojen počtem soudců a soudních úředníků donucených odstoupit v rámci tzv. reformy soudnictví;
76. nejostřejším možným způsobem odsuzuje masakr v uprchlickém táboře Gatumba v Burundi; naléhavě vyzývá burundskou vládu a mezinárodní společenství, aby vynaložily co největší úsilí na dopadení viníků a postavily je před soud; podporuje proces přeměny v Burundi; vítá plánované volby jako důležitý krok v tomto procesu přeměny;
77. je hluboce znepokojen hroživou humanitární situací v severní Ugandě, kde v důsledku činnosti Armády odporu Páně pod vedením povstaleckého vůdce Josepha Konyho velmi značné procento obyvatelstva setrvává v táborech vysídlenců; odsuzuje strašlivé porušování lidských práv, včetně hromadných únosů, mrzačení a znásilňování dětí, kterého se v této oblasti dopouštějí povstalci patřící k Armádě odporu Páně;
78. vítá oznámení angolské vlády, že se koncem roku 2006 budou v Angole konat parlamentní volby; je znepokojen ozbrojeným konfliktem v oblasti Cabinda a zprávami o násilí na civilním obyvatelstvu, kterého se dopouštějí angolské ozbrojené síly;
79. protestuje proti akcím vlády Zimbabwe a kritizuje její politiku, která podporuje rasovou segregaci a špatné řízení hospodářství země; má obavy, že taková politika vede zemi do hlubokého úpadku; s obavami poukazuje na značný pokles produkce potravin v poslední době a na těžkosti, které mají nevládní organizace snažící se pomoci potřebným; vyzývá vládu, aby přestala utiskovat politickou opozici, zaručila svobodu sdělovacích prostředků a zajistila konání svobodných a spravedlivých voleb za přítomnosti spolehlivých mezinárodních pozorovatelů;
80. stále je znepokojen tím, že v Rovníkové Guineji zůstávají ve vazbě političtí vězni, z nichž bylo přiznání vynuceno mučením a že představitelé politické opozice jsou zadržováni bez obvinění nebo soudního procesu;

Amerika

81. vyzývá vládu Kuby, aby akceptovala právo na svobodné shromažďování a svobodu projevu a aby okamžitě obnovila neoficiální moratorium na trest smrti; znovu odsuzuje uložení trestu smrti třem únoscům letadla a věznění představitelů opozice a žádá jejich okamžité propuštění; vyzývá kubánské orgány, aby umožnily držitelům Sacharovovy ceny Oswaldu Payá přijmout pozvání Evropského parlamentu; a odsuzuje skutečnost, že Rada náhle změnila strategii a zrušila sankce;

82. vyzývá vládu Jamajky, aby účinně zakročila a zastavila zabíjení lidí bez řádného soudu, kterého se dopouštějí bezpečnostní síly; rovněž vyzývá vládu Jamajky, aby zrušila oddíly 76, 77 a 79 zákona o trestných činech vůči osobě, který kriminalizuje sex mezi plnoletými muži a používá se jako zdůvodnění pro nepřijatelné pronásledování, a to zejména pedagogů, kteří vyučují o HIV/AIDS; žádá vládu Jamajky, aby aktivně bojovala s rozšířenou homofobií;
 83. podporuje názory vyslovené Mezikontinentální americkou komisí pro lidská práva (IACHR), která v říjnu 2004 vyjádřila vážné znepokojení nad stavem lidských práv a humanitární situací na Haiti;
 84. je znepokojen velkým počtem žen, které zemřely násilnou smrtí v Guatemale, a naléhá na tamní orgány, aby tyto zločiny důkladně vyšetřily a zamezily tomu, aby se podobné násilné činy opakovaly;
 85. sdílí znepokojení mexických orgánů nad vysokým počtem žen, které zemřely násilnou smrtí v mexickém Ciudad Juarez, a podporuje snahu mexických orgánů, a zejména zvláště jmenovaného úředníka, vyšetřit a objasnit tyto zločiny a zabránit dalším vraždám;
 86. stále je znepokojen rostoucím počtem útoků a hrozeb vůči Guatemalcům, kteří usilují o to, aby bylo učiněno zadost spravedlnosti za porušování lidských práv v minulosti, především za útoky proti obráncům lidských práv, pracovníkům soudů a novinářům; jako pozitivní signál vítá skutečnost, že v únoru 2005 byli za únos čtyř novinářů v roce 2003 odsouzeni jeden bývalý polovojenský činitel a bývalý starosta, a také to, že guatemalský parlament souhlasil s otevřením úřadu Vysokého komisaře pro lidská práva OSN, přičemž se očekává, že guatemalský Kongres co nejdříve schválí jeho otevření;
 87. vyzývá Venezuelu, aby přijala účinná opatření proti mučení a zabíjení, kterého se dopouštějí její policejní složky, a také opatření k zajištění svobody vyjadřování a svobodného přístupu k informacím; poznamenává, že je třeba, aby Venezuela spolupracovala se sousedními státy v rámci společného úsilí o stabilitu v regionu;
 88. vyjadřuje politování nad trvajícím závažným případy porušování lidských práv jako je například zneužívání dětí jako bojovníků v občanské válce v Kolumbii – několik tisíc z nich je ve věku pod 15 let; je i nadále hluboce znepokojen hrozbami, kterým jsou vystaveni obránci lidských práv v zemi, a v tomto ohledu naléhá na kolumbijské orgány, aby přijaly jasná a účinná opatření na ochranu života a práce těchto osob; je znepokojen bídnými podmínkami, v nichž je drženo velké množství Kolumbijců, mezi nimi nezletilí, vojáci a policisté unesení před více než sedmi lety, členové Kongresu, např. Jorge Eduardo Gechem Turbay, Óscar Tulio Lizcano a Luis Eladio Pérez Bonilla, členové vallského regionálního shromáždění, bývalý ministr Fernando de Araujo a bývalá kandidátka na prezidentský úřad Ingrid Betancourt; staví se za závěry obsažené v deklaraci, která vzešla z mezinárodní schůzky o spolupráci a koordinaci v Kolumbii a byla přijata v Cartageně v návaznosti na doporučení vydaná v Londýně, mimo jiné za účasti OSN, a také na doporučení Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva v Kolumbii;
-

89. podporuje stanoviska, která stran Kolumbie vyslovil zvláštní zpravodaj Organizace spojených národů, Ambeyi Libago, který doporučuje, aby vláda oficiálně prohlásila všechny milice za nezákonné a rozpustila je a zahájila soudní jednání proti osobám, které jsou odpovědné za porušování lidských práv a humanitárního práva, bez ohledu na jejich politickou příslušnost;
90. vyzývá Ekvádor, aby okamžitě zrušil policejní soudy a aby postavil členy bezpečnostních jednotek obviněné z násilných trestných činů před nestranný civilní soud;
91. je znepokojen zvýšením počtu útoků na novináře v Peru, a zejména vraždou dvou známých novinářů v roce 2004; je zděšen zprávami o velkém množství případů mučení zadržovaných osob v peruánských věznicích a jejich úmrtí ve vyšetřovací vazbě;
92. uvědomuje si, že pouliční násilí v Brazílii je i nadále znepokojující a je středem pozornosti, poukazuje však na to, že v roce 2004 vzrostlo násilí ve venkovských oblastech a spory o pozemky, zejména v Rooseveltově rezervaci ve státě Rondônia, ve které žijí domorodci z kmene Cinta-Larga;
93. naléhá na Spojené státy, aby přistoupily ke zrušení trestu smrti, poukazuje na to, že pokračující ukládání trestu smrti v USA se neslučuje s obrazem země usilující o prosazení standardů lidských práv, svobody a spravedlnosti na celém světě, a poslední statistické údaje svědčící o postupném snižování míry udělování trestu smrti v USA považuje za slibné;
94. odsuzuje vládu Spojených států za to, jak zachází s osobami uvězněnými na Guantánamu; naléhá na vládu USA, aby zajistila všem vězňům, včetně vězňů ve vězeňském táboře na Guantánamu, minimální lidská práva v souladu s mezinárodními předpisy v oblasti lidských práv a spravedlivý soud; vyzývá USA, aby se okamžitě jasně vyjádřily k situaci vězňů na Guantánamu a na jiných místech s ohledem na mezinárodní standardy lidských práv a humanitární právo, a trvá na svých postojích k dramatické situaci vězňů na Guantánamu, jak je opakovaně vyjádřil v několika svých usneseních;
95. vyzývá USA, aby předložily Výboru OSN pro lidská práva zprávu o tom, jak dodržuje Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (ICCPR);

Tematické otázky

I. Válka proti terorismu a lidská práva

96. výslovně odsuzuje veškeré formy terorismu;
97. uvědomuje si existenci nového jevu globálního terorismu namířeného proti demokraciím, který má na svědomí brutální a vražedné útoky na velké množství civilních obyvatel; uvědomuje si, že cílem těchto útoků bylo ovlivnit demokratické procesy; poznamenává, že tento terorismus je novou a velmi nebezpečnou hrozbou pro základní lidská práva;
98. znovu potvrzuje, že máme-li úspěšně čelit této strašlivé hrozbě moderní doby, musí demokratické vlády v první řadě se vší rozhodností zajistit ochranu občanů, důsledně a neúnavně bojovat proti terorismu a odhalovat a rozbíjet veškeré teroristické sítě; trvá na tom, že při svém úsilí a při stíhání předpokládaných pachatelů musí vlády samotné

dodržovat zákonnost a své mezinárodní závazky v oblasti lidských práv, včetně humanitárního a uprchlického práva;

99. uvědomuje si, že k tomu, aby bylo možné čelit hrozbě terorismu, je zapotřebí solidarity EU; za rozhodující považuje vypracování komplexní strategie, která pomůže řešit příčiny extrémní chudoby, nejistoty, zhroucení státu a růstu fundamentalismu, které mohou přispívat ke vzniku terorismu;
 100. bere na vědomí zprávu Vysoké skupiny expertů OSN pro otázky hrozeb, která zdůrazňuje, že globální protiteroristické snahy „v některých případech způsobily narušení samotných hodnot, proti nimž je terorismus zaměřen - lidských práv a právního státu“;
 101. podporuje snahy jednotlivých států zpřísnit vnitrostátní právní předpisy a posílit regionální a mezinárodní spolupráci s cílem odvrátit hrozbu teroristických útoků, trvá však na tom, že se tak nesmí dít na úkor mezinárodních lidských práv, humanitárního a uprchlického práva a že státy by měly zajistit, aby právní předpisy v oblasti bezpečnosti nebyly uplatňovány proti obráncům lidských práv jako prostředek, kterým jim lze bránit v jejich úsilí o ochranu lidských práv; je si vědom utrpení a zoufalství obětí útoků a vyzývá státy a veškeré ostatní správní orgány, aby zavedly opatření právní a sociální ochrany; žádá Komisi, aby prosazovala sepsání mezinárodní úmluvy v rámci OSN, která by se týkala ochrany obětí terorismu a pomoci těmto obětem;
 102. vyzývá Radu a členské státy, aby zajistily užší koordinaci mezi příslušnými pracovními skupinami Rady, které jsou pověřeny protiteroristickou činností EU, včetně spolupráce s třetími zeměmi při uskutečňování příslušných rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, a mezi pracovní skupinou rady pro lidská práva (COHOM); a podporuje úzkou spolupráci mezi koordinátorem EU pro boj proti terorismu a osobním zástupcem pro lidská práva, kterého nedávno jmenoval generální tajemník Rady/vysoký představitel pro SZBP;
 103. uvědomuje si potřebu důrazné a koordinované odezvy na terorismus a trvá na tom, že teroristické činy nelze nikdy ničím ospravedlnit; poznamenává, že opatření musí být specifická podle jednotlivých teroristických organizací; vyzývá v tomto ohledu Radu, aby pravidelně informovala Parlament o aktualizovaném seznamu teroristických organizací a o důvodech změn tohoto seznamu;
 104. připomíná všem státům, že mají povinnost dodržovat základní práva a svobody osob v jejich jurisdikci a zajistit dodržování těchto práv a svobod;
 105. bere na vědomí Berlínské prohlášení Mezinárodní komise právníků jako pokus nalézt přijatelnou rovnováhu mezi bojem proti terorismu a dodržováním lidských práv;
 106. naléhá na státy, aby se při přijímání protiteroristických opatření důsledně držely zásad legality, nezbytnosti, přiměřenosti a nediskriminace;
 107. vyzývá všechny státy, aby nestíhaly oprávněné uplatňování základních práv a svobod; zdůrazňuje, že trestní odpovědnost za teroristické činy musí nést jednotlivci, nesmí být kolektivní;
-

108. vyzývá všechny státy, aby zajistily, aby jakékoli pozastavení práva, které může být v mimořádné situaci pozastaveno, bylo dočasné, naprosto nezbytné a přiměřené v zájmu odvrácení konkrétní hrozby a aby při něm nedocházelo k diskriminaci na základě rasy, barvy pleti, pohlaví, sexuální orientace, nezpůsobilosti, věku, náboženského vyznání, jazyka, politického nebo jiného přesvědčení, státní příslušnosti, sociální nebo etnické příslušnosti, majetku, místa narození nebo jiné skutečnosti;
109. vyzývá všechny státy, aby nezadržovaly žádnou osobu tajně a aby vedly evidenci zadržovaných osob, a také aby daly všem osobám zbaveným svobody možnost spojit se co nejdříve s právníkem a v případě potřeby jim zajistily lékařské ošetření;
110. vyzývá všechny státy, aby zajistily, aby kdykoli a za jakýchkoli okolností byli obvinění souzeni pouze nezávislým a nestranným soudem zřízeným v souladu s právními předpisy a aby jim dostalo veškerých záruk práva na spravedlivý soud, včetně presumpce neviny, práva ověřit důkazy, práva na obhajobu, práva na vlastního právníka a práva odvolat se proti rozsudku;
111. zdůrazňuje, že při uplatňování protiteroristických opatření je nutno dodržovat a chránit základní práva a svobody, včetně svobody vyjadřování (pokud dané výroky nepodněcují k násilí nebo nesnášenlivosti), náboženského vyznání, svědomí nebo přesvědčení, sdružování a shromažďování, a také práva na soukromí, jehož ohrožení je důvodem ke znepokojení zvláště v oblasti shromažďování a předávání zpravodajských informací;
112. vyzývá státy, aby nevyhošťovaly, nevracely, nepředávaly ani nevydávaly osoby podezřelé nebo usvědčené z teroristických činů do států, v nichž je reálné nebezpečí, že v případě těchto osob dojde k vážnému porušování lidských práv, tj. k mučení, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestání, k násilnému zmizení, k popravě na základě soudního rozsudku nebo bez řádného soudu, nebo k záměrně neobjektivnímu soudnímu řízení;
113. zdůrazňuje, že během ozbrojeného konfliktu a na obsazených územích musí státy uplatňovat a dodržovat pravidla a zásady jak mezinárodního humanitárního práva, tak práva v oblasti lidských práv;
114. vyzývá státy, aby nevydávaly vězně k výsledkům do zemí, v nichž jim hrozí mučení; naléhavě vyzývá země, aby nepřihlížely k důkazům, které byly získány pod nátlakem nebo s pomocí mučení; připomíná státům, že při zadržování osob podezřelých z terorismu by měly respektovat Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestání;
115. vyzývá Komisi, aby se zaměřila na státy, které používají hrozbu terorismu jako záminku pro zavádění represivních opatření, zejména opatření s cílem omezit svobodu tisku a sdělovacích prostředků; zdůrazňuje především skutečnost, že při boji proti terorismu nesmí zákony vztahující se k bezpečnosti legitimizovat pronásledování obránců lidských práv;
116. vyzývá Radu a členské státy, aby se zejména zabývaly nedostatky v přístupu Organizace spojených národů k boji proti terorismu, včetně zajišťování toho, aby opatření, která státům doporučuje Protiteroristický výbor Rady bezpečnosti splňovala mezinárodní normy v oblasti lidských práv;

II. Práva dětí

117. zdůrazňuje, že každé dvanácté dítě na světě je obětí nejhorších forem nucené práce, sexuálního vykořisťování nebo nucených odvodů do armády¹;
118. souhlasí s definicí dítěte uvedenou v Úmluvě OSN o právech dítěte (CRC)² a Africké chartě práv dětí³, které uvádějí, že dítětem je každá osoba mladší 18 let bez výjimky;
119. žádá Komisi, aby předložila sdělení o právech dětí a rozvojovou politiku EU;
120. vyzývá Radu a Komisi, aby se v revidovaném prohlášení o rozvojové politice EU specificky zaměřily na práva dětí jako na základní zásady a samotné cíle;
121. je zneklidněn tím, že v dnešní době žije v chudobě více dětí než kdykoliv jindy v historii; vyzývá Komisi a Radu, aby děti a práva dětí učinily těžištěm vkladu EU k dosažení Rozvojových cílů tisíciletí;
122. uvědomuje si, že téměř všeobecná ratifikace CRC z roku 1989 se nemusí promítnout v následném procesu jejího uplatňování⁴; vyzývá všechny státy, aby učinily krok od všeobecného přijetí ke všeobecnému dodržování;
123. naléhá na státy, aby respektovaly postupy mechanismu sledování a podávání zpráv podle této úmluvy; je přesvědčen, že uplatňování úmluvy je klíčovým faktorem pro volání vlád k odpovědnosti;
124. podporuje Opční protokol k Úmluvě OSN o právech dítěte, který se zabývá účastí dětí v ozbrojených konfliktech; naléhá na státy, včetně členských států EU, aby podepsaly a ratifikovaly tento protokol;
125. naléhá na Spojené státy, aby ratifikovaly CRC při nejbližší příležitosti, protože jsou jedním z posledních dvou států, které ji ještě neratifikovaly – druhým státem je Somálsko, které postrádá fungující vládu;
126. je hluboce znepokojen tím, že na choroby, kterým lze předcházet, stále každoročně umírají miliony dětí, kterým je odepřeno jejich právo na zdraví a život a že miliony dětí jsou postiženy vlivem HIV/AIDS, protože jsou infikované nebo kvůli HIV/AIDS ztratily rodiče;
127. je hluboce znepokojen tím, že právo na vzdělání je odepřeno asi 104 milionům dětí školního věku, většinou dívkám; vyzývá Komisi, aby splnila závazky vzhledem k tzv. „Fast Track“ iniciativě a aktivně se angažovala v problematice vzdělání s partnery z ACP;

¹ Zpráva UNICEF o dětské práci, 2005.

² Přijata v roce 1989 a ratifikovaná všemi státy kromě USA a Somálska.

³ Přijata Organizací africké jednoty v roce 1990.

⁴ Úmluva o právech dítěte je jedinou smlouvou v oblasti lidských práv, která pokrývá celé spektrum občanských, politických, hospodářských, sociálních a kulturních práv.

128. je hluboce znepokojen rostoucím počtem dětí, které se stávají obětí globálního obchodu s lidmi; pokládá tuto situaci za selhání světového společenství jako celku a zdůrazňuje potřebu naléhavých opatření a právních předpisů k potrestání pachatelů této činnosti a k ochraně jejích obětí;
129. podporuje opatření na regionální a mezinárodní úrovni s cílem bojovat proti všem formám dětské práce;
130. vyzývá všechny státy, aby skončily s odváděním dětí do ozbrojených sil a se zapojování dětí mladších 18 let do ozbrojených konfliktů;
131. kategoricky odsuzuje barbarské používání „dětských vojáků“ v konfliktech a válkách; země, kterých se to týká, vyzývá k dodržování všeobecně uznávané legislativy o lidských právech;

III. Dopad konfliktů na ženy a děti

132. vyzdvihuje skutečnost, že v posledních letech bylo při válečných konfliktech zaznamenáno masové znásilňování v mnoha zemích, mimo jiné v Kambodži, v Libérii, v Peru, v Bosně, v Sierra Leone, ve Rwandě, v Konžské demokratické republice, v Somálsku a Ugandě; je zděšen tím, že zcela nedávno v Darfúru v západním Súdánu popisovali vysídlenci případ systematických a protizákonných útoků na civilní obyvatelstvo, včetně znásilňování, ze strany vládou podporovaných arabských ozbrojenců a súdánské armády; uvědomuje si, že je nutné věnovat zvláštní pozornost nejzranitelnějším skupinám obyvatelstva;
133. odsuzuje barbarskou zvyklost využívat znásilňování jako válečný nástroj a trvá na tom, že mezinárodní společenství musí jasně říci, že znásilňování při válečném konfliktu je porušováním mezinárodních humanitárního práva a mezinárodních úmluv; vyzývá k důrazné zákonné reakci v podobě stíhání za tyto zločiny; upozorňuje, že Římská smlouva, kterou byl v roce 2000 zřízen ICC, pokládá znásilnění za jeden ze zločinů proti lidskosti;
134. je si vědom, že důsledkem masového znásilňování je skutečnost, že ženám a dívkám hrozí nákaza HIV/AIDS; naléhá na EU, aby všechny ženy a dívky, které byly znásilněny, měly po činu okamžitý přístup k lékařské péči, včetně přerušování těhotenství;
135. odsuzuje skutečnost, že v mnoha případech osoby odpovědné za sexuálně motivované násilí a znásilňování spáchané při konfliktech uniknou trestu a zůstávají neodhalené, a zastává názor, že k minimalizaci těchto případů by přispělo zavedení a plné dodržování práv na reprodukční zdraví;
136. je znepokojen údajnými případy sexuálního a fyzického zneužívání ze strany příslušníků misí OSN mj. v Konžské demokratické republice, v Bosně a v Kosovu;
137. je znepokojen tím, že tisíce dětí jsou i nadále zneužívány jako „ozbrojení pěšáci“ ve více než 20 zemích celého světa; poukazuje na to, že podle Světové zprávy o dětských vojácích z roku 2004 používaly dětské vojáky v ozbrojených konfliktech vlády a ozbrojené skupiny povstalců v Burundi, Konžské demokratické republice, na Pobřeží slonoviny, v Guineji, Libérii, Myanmaru, Rwandě, Súdánu a Ugandě; naléhavě vybízí

všechny vládní ozbrojené síly a ostatní ozbrojené skupiny, aby ze svých řad okamžitě propustily všechny děti;

138. podporuje Opční protokol k CRC, který se zabývá účastí dětí v ozbrojených konfliktech a naléhá na státy, včetně členských států EU, aby podepsaly a ratifikovaly tento protokol;
139. je si vědom, že jako dětští vojáci byli využíváni v první řadě chlapci, ale poukazuje na to, že stále více jsou v ozbrojených konfliktech využívány dívky jako aktivní bojovnice a prostitutky;
140. zdůrazňuje, že děti jsou odváděny do ozbrojených sil, aby plnily různé úkoly a úlohy, např. jako spojky, zvědové, kuchaři, nosiči atd. a že všechny tyto úkoly vystavují děti nebezpečí; zdůrazňuje, že dívky jsou ve svém postavení nucených sexuálních otrokyň nebo nucených manželek zvláště vystaveny rizikům;
141. žádá OSN a mezinárodní společenství jako celek, aby věnovaly zvýšenou pozornost dopadu konfliktních situací na ženy a děti, zvláště ty, které patří k etnickým, jazykovým a nebo náboženským menšinám, a zejména pokud jsou terčem promyšlené válečné strategie;
142. vítá přijetí obecných směrů EU týkajících se dětí a ozbrojených konfliktů v roce 2003; žádá Radu a Komisi, aby předkládaly každých šest měsíců Evropskému parlamentu průběžnou zprávu o plnění a dopadu těchto obecných směrů; oceňuje pozitivní signály, které svědčí o tom, že Komise je připravená spolupracovat;

IV. Zrušení trestu smrti

143. vítá pokračující trend rušení trestu smrti; konstatuje, že ve více než polovině zemí světa, celkem ve 118 státech, byl zrušen trest smrti buď právně, nebo prakticky; je i nadále znepokojen tím, že 78 států stále ještě zastává vůči trestu smrti postoj ve prospěch jeho zachování;
 144. dává za příklad Bhútán, Samou, Senegal a Turecko, které v roce 2004 zrušily trest smrti za veškeré zločiny;
 145. vyzývá místní orgány na Filipínách, aby zastavily výkon rozsudků odsuzujících k trestu smrti a aby ve všech případech respektovaly právo obviněných na minimální soudní a procesní záruky, a zejména naléhá na orgány v této zemi, aby přezkoumaly případ občana EU Francisca Juana Larrañagy ze Španělska, který byl odsouzen k trestu smrti v soudním procesu plném nesrovnalostí a pochybení a nebyly mu poskytnuty minimální soudní a procesní záruky;
 146. vybízí státy, aby ratifikovaly Druhý dobrovolný protokol k ICCPR, jehož cílem je zrušení trestu smrti;
 147. vyzývá EU, aby využila mnohostranných fór, například Komise OSN pro lidská práva (UNHCR), k tomu, aby vybízela státy k ratifikaci a dodržování mezinárodních nástrojů na ochranu lidských práv, které se týkají trestu smrti, a aby pokračovala ve své praxi navrhování rezoluce UNHCR, která bude vyzývat ke zrušení trestu smrti, k vyhlášení
-

moratoria na veškeré popravky a k tomu, aby státy, které chtějí zachovat trest smrti, dodržovaly minimální standardy schválené OSN;

148. vítá rezoluci 2004/67, kterou přijala UNHCR dne 21. dubna 2004 na svém výročním zasedání v Ženevě a která vyzývá všechny státy, které zachovávají trest smrti, aby jej úplně zrušily a mezitím vyhlásily moratorium na popravky; je si vědom role, kterou hraje EU a její členské státy, které tuto rezoluci podpořily; naléhá na všechny státy, aby se řídily touto rezolucí OSN a aby přinejmenším zavedly moratorium na popravky;
149. vyzývá všechny země, které zavedly moratorium na výkon trestu smrti, aby pokročily dále k jeho úplnému zrušení;
150. je znepokojen tím, že Asie zůstává kontinentem, na kterém je popravováno nejvíce lidí; je zděšen tím, že Čína provádí více poprav než jakékoli jiná země světa, v roce 2004 byly hlášeny tisíce poprav v této zemi; vyzývá Čínu, aby zveřejnila oficiální počet poprav provedených v roce 2004;
151. je znepokojen skutečností, že obnovení používání trestu smrti na Srí Lance po 27 letech moratoria na popravky jde zcela proti mezinárodnímu trendu směřujícímu k rušení trestu smrti, a naléhá proto na srílanské orgány, aby hledaly jiné přístupy k potírání trestné činnosti;
152. konstatuje, že v Rusku platí moratorium na výkon trestu smrti, ale v ruských právních předpisech nebyl trest smrti dosud zrušen; vyzývá Rusko, aby učinilo okamžité kroky k ratifikaci Protokolu č. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv týkajícího se trestu smrti a aby podepsala Protokol č. 13 o zrušení trestu smrti za všech okolností;
153. je zděšen vysokým počtem poprav v Íránu, zejména poprav mladistvých, a skutečností, že Írán odmítl zveřejnit oficiální statistické údaje o trestu smrti;
154. vyzývá EU, aby v rámci svého dialogu o lidských právech s Čínou a Íránem vyvíjela tlak na tyto země, aby vyhlásily moratorium na výkon trestu smrti, které by skutečně dodržovaly a které by vedlo ke změně právních předpisů;
155. vyzývá novou iráckou vládu, aby nezaváděla znovu trest smrti, zejména vzhledem k tomu, že v prozatímní ústavě nebyla o trestu smrti ani zmínka;
156. je znepokojen tím, že Afghánistán vykonal v dubnu 2004 první popravu od pádu Talibanu; vyzývá nedávno zvolené nové vedení Afghánistánu k zavedení moratoria na výkon trestu smrti;
157. vítá rozhodnutí dolní komory parlamentu v Tádžikistánu, která v červnu 2004 hlasovala ve prospěch zákona, který pozastavuje udělování trestu smrti;
158. je znepokojen tím, že vietnamská vláda v současné době považuje zveřejňování a předávání statistických údajů o udělování trestu smrti za státní tajemství; je i nadále hluboce znepokojen vysokým počtem poprav vykonaných v loňském roce ve Vietnamu;
159. považuje za slibné, že v Africe i nadále klesá míra udělování trestu smrti; zejména vítá skutečnost, že Zambie nařídila přezkoumání všech soudních případů, v nichž byl

obžalovaný odsouzen k smrti, a předložila parlamentu návrh na zrušení trestu smrti; vítá podobné rozhodnutí v Malawi, kde prezident také zrušil 79 rozsudků smrti v dubnu 2004;

160. vyzývá státy západní Afriky, aby zaujaly jednotný postoj a zcela zrušily trest smrti, zejména Guineu, která jej chce zachovat;
161. je potěšen skutečností, že v Evropě trest smrti prakticky zmizel, a vyzývá Bělorusko, aby učinilo poslední krok k uskutečnění tohoto cíle; zároveň vyzývá ty členské státy EU (Francie, Itálie, Lucembursko a Španělsko) a Rady Evropy, které ještě neratifikovaly Protokol č. 13 Evropské úmluvy o lidských právech, jenž se vztahuje ke zrušení trestu smrti za všech okolností, aby tak učinily;
162. znovu odsuzuje používání trestu smrti na Kubě po mnoha letech, kdy bylo udělování trestu smrti pozastaveno;
163. vítá návrh mexického prezidenta zcela zrušit trest smrti¹;
164. vyzývá Spojené státy ke zrušení trestu smrti a vítá povzbudivý trend v USA, kde klesá počet osob odsouzených k smrti; uvědomuje si, že od roku 1999 se počet rozsudků smrti snížil o 54 %, počet poprav klesl o 40 % a počet osob v celách smrti se snížil o 6 %²;
165. vybízí Komisi, aby pokračovala ve své praxi právnických nót *amicus curiae* (přátelé soudu)³ v případech projednávaných Nejvyšším soudem USA, jako v roce 2001, kdy se týkal nezletilých a duševně nemocných osob, které byly odsouzeny k trestu smrti;
166. naléhá na EU, aby při jednání s třetími zeměmi důsledně prosazovala své obecné směry v otázce trestu smrti, které přijala v roce 1998;
167. naléhá na státy, které chtějí zachovat trest smrti, aby jej neukládaly osobám, které byly v okamžiku spáchání činu mladší 18 let, těhotným ženám nebo osobám s duševními poruchami, a trvá na tom, aby byl trest smrti ukládán pouze za nejzávažnější trestné činy;
168. naléhavě vyzývá státy, které uplatňují trest smrti u osob obžalovaných z dobrovolného sexuálního vztahu s osobou stejného pohlaví, aby takové zákony a soudní praxi zrušily;

V. *Obchod s lidmi a lidskými orgány – sexuální průmysl a dětská práce*

169. bere na vědomí definici obchodu s lidmi stanovenou v Protokolu OSN o prevenci, potlačování a trestání obchodu s lidmi, zejména se ženami a dětmi, který doplňuje

¹ Článek 22 současné mexické ústavy omezuje rozsah použitelnosti trestu smrti, ale zcela jej nezakazuje. V mexickém právním řádu je trest smrti zachován ve vojenském trestním zákoníku. Již přes padesát let však nebyla vykonána žádná poprava.

² Trest smrti v roce 2004: výroční bilanční zpráva, Informační středisko pro trest smrti, prosinec 2004.

³ Nótu *amicus curiae* podává osoba, která není stranou daného případu a může poskytnout informace o právních otázkách; často jde o pokus lobbovat u Nejvyššího soudu.

Úmluvu OSN proti mezinárodnímu organizovanému zločinu, kterou přijalo Valné shromáždění OSN v listopadu 2000¹;

170. uvědomuje si, že zejména ženy a děti jsou velmi ohroženy jevy, které lze považovat za moderní formu otroctví;
171. poukazuje na to, že otroctví je zakázáno článkem 4 Všeobecné deklarace lidských práv²;
172. zdůrazňuje, že obchod s lidmi v jakékoli formě je porušením lidských práv a zakazuje jej čl. 5 odst. 3 Listiny základních práv EU;
173. je si vědom, že obchod se ženami a dětmi pro účely sexuálního vykořisťování je mezinárodním organizovaným zločinným jevem, který má závažné důsledky pro bezpečnost, spokojený život a lidská práva jeho obětí;
174. poukazuje na to, že ženy a děti, které jsou předmětem obchodu pro účely sexuálního vykořisťování, jsou často sexuálně zneužívány a zbaveny možnosti volného pohybu a identity;
175. zdůrazňuje, že obchod se ženami a nucená prostituce jsou mezinárodně uznanými případy porušování lidských práv a Úmluva o odstranění všech forem diskriminace žen konkrétně požaduje, aby státy „potíraly veškeré formy obchodu se ženami a obohacování se z prostituce žen“ (článek 6);
176. je znepokojen tím, že ženy a děti, které se dostanou do země bez platných dokladů nebo které jsou oběťmi obchodu se ženami a dětmi a přišly o své doklady, často nemají možnost usilovat o právní zadostiučinění za zneužívání, kterému byly vystaveny;
177. zdůrazňuje, že obchod se ženami a dětmi je globálním problémem, a vybízí státy, aby postupovaly koordinovaně v zájmu lepšího prosazování mezinárodního práva v boji proti této trestné činnosti;
178. zdůrazňuje potřebu vzdělávat na úrovni EU úředníky výkonné moci v metodách vyšetřování řetězců obchodníků s lidmi a ostrahu hranic ve způsobech identifikace obchodníků a jejich obětí;
179. je si vědom toho, že obchod s lidmi se neomezuje na sexuální průmysl, předmětem obchodování jsou také ženy a děti, které jsou nuceny k práci;
180. poukazuje na to, že podle UNICEF žije v západní a střední Africe následkem přeshraničního pašování v otroctví více než 20 000 dětí;

¹ „„Obchodem s lidmi“ se rozumí najímání, přeprava, převod, ukrývání nebo přijímání osob prostřednictvím výhrůžek nebo užití násilí nebo jiných forem donucení, únosu, podvodu, klamavých příslibů, zneužití moci nebo zranitelnosti nebo poskytnutí nebo přijetí plateb nebo výhod za získání souhlasu od osoby mající kontrolu nad jinou osobou pro účely finančního obohacení.“

² Článek 4: „Nikdo nesmí být držen v otroctví nebo nevolnictví; všechny formy otroctví a obchodu s otroky jsou zakázány.“

181. je si vědom toho, že obchod s lidskými orgány je vysoce organizovanou mezinárodní trestnou činností se závažnými škodlivými důsledky; vyzývá k tomu, aby se mezinárodní společenství více zaměřilo na boj proti této činnosti;
182. naléhá na jednotlivé státy, aby zesílily trestněprávní stíhání obchodu s lidmi legislativní reformou, zvyšováním informovanosti a vzděláváním; zdůrazňuje potřebu podporovat a chránit oběti, které se rozhodly svědčit;
183. velmi vítá návrh úmluvy Rady Evropy o postupu proti obchodu s lidmi (leden 2005); naléhá na Komisi, aby s podporou Rady stanovila v návrhu Úmluvy Rady Evropy nejvyšší normy ochrany lidských práv osob, které jsou obětí obchodu s lidmi;
184. vítá skutečnost, že Komise hodlá vypracovat sdělení o předcházení obchodu s lidmi a boji proti němu;
185. oceňuje úsilí Komise vypracovat opatření pro boj proti obchodu s lidmi, zejména v rámci programů TACIS a CARDS, ale zdůrazňuje, že je třeba, aby zintenzívnila svou činnost v klíčových tranzitních zemích, kterými jsou Bělorusko, Moldavsko, Ruská federace a Ukrajina;

VI. Role mezinárodního podnikání v souvislosti s lidskými právy

186. vybízí společnosti působící na mezinárodní úrovni, aby považovaly právní předpisy v oblasti lidských práv za kritérium při rozhodování o své politice; velmi nabádá společnosti k tomu, aby si vytvořily jasné mechanismy k účinnému sledování všech svých činností v souladu s kodexem chování a mezinárodními normami lidských práv;
 187. je si vědom, že podniky mohou mít tak silné postavení, že mohou ovlivňovat vládní rozhodnutí na globálním trhu; vybízí podniky, aby prosazovaly, hájily a zajišťovaly dodržování práv svých pracovníků a pracovníků, které zaměstnávají jejich dodavatelé, subdodavatelé a obchodní partneři;
 188. vyzývá podniky, aby zajistily, že jejich výrobky nebudou používány při porušování lidských práv;
 189. uvědomuje si, že v posledních letech byly podniky terčem kampaní spotřebitelských organizací a ochránců lidských práv, který je měl přimět k tomu, aby více přihlížely ke špatné situaci v oblasti lidských práv, a že někdy byl důsledek těchto kampaní zničující vzhledem k nereálným požadavkům; naléhá na společnosti, aby přijaly určité minimální standardy, a zmírnily tak znepokojení veřejnosti;
 190. bere na vědomí první a druhou zásadu Globální dohody OSN, které stanoví, že „podniky by měly podporovat a respektovat ochranu mezinárodně uznaných lidských práv“ ve své sféře vlivu a „měly by se ujistit, že se nepodílejí na porušování lidských práv“, a také třetí až šestou zásadu, které žádají nadnárodní společnosti, aby dodržovaly základní práva svých pracovníků;
-

191. vítá zprávu UNCHR pro lidská práva o Normách OSN a doufá, že OSN bude pokračovat ve svých obširně pojatých rozmluvách o Normách OSN s tím, že jejich významné postavení bude považovat za měřítko odpovědností podniků, pokud jde o lidská práva¹;
192. vybízí společnosti, aby v případě potřeby spolupracovaly s místními nevládními organizacemi věnujícími se otázce lidských práv;
193. naléhá na společnosti, aby nepůsobily ve státu, na který byly uvaleny jednostranné nebo regionální sankce nebo obchodní embarga z důvodu porušování lidských práv;
194. vyzývá EU, aby přijala kodex chování evropských společností působících v mezinárodním měřítku, zejména v rozvojových zemích, který by se podobal Evropské iniciativě pro etickou produkci a spotřebu;
195. znovu opakuje svou výzvu určenou delegacím Komise ve třetích zemích, aby prosazovaly Směrnice OECD pro nadnárodní podniky a aby působily jako kontaktní místa, pokud jde o tyto směrnice;
196. vyzývá EU, aby prosazovala myšlenku kodexu chování pro mezinárodní podniky v otázkách týkajících se lidských práv;

VII. Beztrestnost a role ICC

197. je přesvědčen, že udržitelného míru nelze dosáhnout bez odpovědnosti za zvěrstva, a věří, že ukončení atmosféry beztrestnosti ve společnostech otřesených válkou a hrubým porušování lidských práv má zásadní význam pro opětovné nastolení zákonnosti, míru a demokracie;
198. věří, že zřízení ICC, který doplňuje vnitrostátní jurisdikce, vytváří část systému mezinárodní justice, v němž spolupracují národní soudy, mezinárodní a smíšené tribunály a ICC za účelem účinného ukončení beztrestnosti za závažná porušení lidských práv, a že bude odrazovat od jejich dalšího výskytu;
199. naléhá na Komisi a členské státy EU, aby při plánování pomoci v rámci spolupráce se zeměmi, v nichž skončily války, pomáhaly při posilování vnitrostátních kapacit pro stíhání případů závažného porušení lidských práv;
200. vyzývá členské státy EU, aby napomáhaly ICTY, Mezinárodnímu trestnímu tribunálu pro Rwandu a Zvláštnímu soudu pro Sierra Leone v úspěšném plnění jeho mandátu, a to především zajišťováním účinné spolupráce státu a okamžitým vydáním obviněných jako jsou Mladić, Karadžić, Gotovina a Taylor;
201. vyzývá Komisi, Radu a členské státy EU, aby v souladu se Společným postojem EU k ICC z června 2003 a následně přijatým Akčním plánem z ledna 2004 pokračovaly v energickém úsilí na podporu všeobecné ratifikace Římského statutu a schválení prováděcí legislativy tak, aby se zvýšily demarše a jiné akce na obranu tohoto soudu pokud se stane terčem útoků, a aby se zajistila účinná spolupráce států s tímto soudem;

¹ Tato zpráva OSN byla předložena UNHCR v březnu 2005 v Ženevě.

vyžaduje, aby každé předsednictví EU předložilo Evropskému parlamentu zprávu o akcích, které se uskutečnily v rámci společného postoje;

202. vítá skutečnost, že Ugandská republika a Konžská demokratická republika (KDR) postoupily dva případy hlavnímu žalobci ICC¹;
203. bere na vědomí, že v KDR došlo od 1. července 2002 k mnoha zabitím, jejichž počet se odhaduje na 5 000–8 000²; velmi vítá rozhodnutí žalobce ICC z června 2004 vyšetřovat válečné zločiny v Konžské demokratické republice; věří, že vyšetřování bude jasným signálem toho, že období beztrestnosti pachatelů veškerých válečných zločinů je u konce;
204. vítá rozhodnutí žalobce z července 2004 zahájit v severní Ugandě vyšetřování údajných útoků povstalců patřících k Armádě odporu Páně na civilní obyvatelstvo, při nichž byly uneseny tisíce dětí;
205. vyzývá členské státy EU, aby přijaly všechna příslušná opatření k plné spolupráci s ICC tak, aby se zajistilo úspěšné vyšetřování případů; zejména naléhá na všechny členské státy, aby s tímto soudem podepsaly dohody o přemístování svědků a aby s ním sdílely všechny relevantní informace, které mají k dispozici; vybízí EU, aby s ICC uzavřela smlouvu o spolupráci, která EU umožní účinně s tímto soudem spolupracovat a napomáhat mu v úspěšném vyšetřování případů;
206. vítá poslední případ postoupení věci žalobci ICC ze strany Středoafričské republiky (leden 2005);
207. vítá prohlášení EU, které vyjadřuje podporu obsahu zprávy Vyšetřovací komise OSN o Darfúru³; důrazně doporučuje, aby se Rada bezpečnosti OSN obrátila ohledně situace v Darfúru na ICC;
208. je zděšen tím, že pravidla pro vedení války a pro ochranu obětí při konfliktech jsou i nadále porušována; vyzývá k ukončení tohoto kruhu beztrestnosti a vyjadřuje podporu ICC jako vhodnému mechanismu pro stíhání porušování lidských práv, ke kterému došlo při konfliktních situacích, na mezinárodní úrovni;
209. doporučuje Radě a Komisi, aby uvažovaly o opatřeních, která by podnítila USA k pozitivnějšímu pohledu na ICC;
210. připomíná státům, které ratifikovaly Římský statut, že podpis dohody o udělení imunity vůči stíhání ze strany ICC se státem, který nepodepsal Římský statut, je v rozporu s duchem statutu; vyzývá zejména Spojené státy, aby ratifikovaly tento statut a upustily od snahy vyjednat zvláštní podmínky pro své vojenské jednotky, kterým by byla přiznána jakási „mezinárodní imunita“; vyzývá orgány EU a členské státy k aktivní podpoře států,

¹ Žalobce opakovaně uvedl, že bude v obou případech vyšetřovat údajné sexuální násilí, např. znásilňování. Mezinárodní trestní soud však nebude stíhat dětské vojáky, protože podle jeho statutu lze obžalovat pouze osoby starší 18 let.

² Na základě údajů Úřadu žalobce, ICC, říjen 2004.

³ Mezinárodní vyšetřovací komise pro Darfur, Zpráva pro generálního tajemníka OSN, 25. ledna 2005.

kteří čelí tlaku a finančním sankcím v důsledku toho, že odmítají takové dohody podepsat;

211. věří, že ukončení atmosféry beztrestnosti ve státech zničených válkou a závažným porušováním lidských práv je zásadně důležité pro obnovu dodržování zákonnosti, demokracie a lidských práv;
212. vyzývá k tomu, aby do každého ze čtyř příslušných nástrojů pro vnější vztahy¹ byl zahrnut výslovný, ucelený a konkrétní závazek podporovat prohlubování lidských práv a demokracie jako základní a prioritní cíl;
213. vyzývá k zachování a zlepšení Evropské iniciativy pro demokracii a lidská práva s tím, že EU se bude více angažovat v zaměření na lidská práva a demokracii;

VIII. Institucionální a politické změny

214. vyzývá Komisi, aby i nadále zvyšovala důraz na aspekty lidských práv v mezinárodních vztazích a jiných oblastech politiky;
215. vyzývá Radu a Komisi, aby určily a přijaly konkrétní opatření ohledně těch zemí, jejichž zákony diskriminují občany z důvodu sexuální orientace; vyzývá ty země, jejichž zákony považují dobrovolný sexuální vztah mezi příslušníky stejného pohlaví za trestný čin, aby je zrušily;
216. vítá přijetí pokynů EU týkajících se obránců lidských práv v červnu 2004; naléhá na EU, aby důsledně poskytovala podporu a pomoc obráncům lidských práv a novinářům, kteří jsou v ohrožení vzhledem k tomu, že se v roce 2004 zvýšil počet útoků na novináře a obránce lidských práv; vyzývá v tomto ohledu Radu, aby plně zahrnula situaci obránců lidských práv do politického dialogu se třetími zeměmi;
217. vyzývá Evropskou unii, aby usilovala o zlepšení koherence politiky lidských práv a zajistila lepší tok informací; zdůrazňuje, že ekonomická hlediska by v žádném případě neměla vyústit v to, že by Unie přehlížela nebo zlehčovala porušování lidských práv;
218. vyzývá Evropskou unii a její členské státy, aby jednohlasně hovořily o porušování lidských práv, zvláště pak v Komisi OSN pro lidská práva, kde v minulosti EU neměla dostatečný vliv na rozhodovací proces, neboť neexistoval konsensus mezi členskými státy;
219. znovu opakuje, že dodržování lidských práv, jak je popsáno v dohodách EU se třetími zeměmi, představuje zásadní prvek těchto dohod; vyzývá v tomto ohledu Komisi, aby zavedla přehledný mechanismus uplatňování tohoto ustanovení o lidských právech obsaženého ve smluvních vztazích EU se třetími zeměmi a aby s ohledem na tento mechanismus přezkoumala současné a budoucí dohody; vyzývá Komisi, aby u příležitosti 10. výročí Barcelonského procesu vypracovala veřejnou zprávu o lidských právech

¹ Nástroj rozvojové spolupráce a hospodářské spolupráce (DCECI), Nástroj pro evropské sousedství a partnerství (ENPI), Nástroj pro stabilitu (SI), a Nástroj předvstupních strukturálních politik (IPA).

v zemích Středomoří a aby na základě této zprávy dále rozvíjela partnerství s těmito zeměmi;

220. vyzývá v tomto ohledu k ustavení podvýboru pro lidská práva v rámci dohod o přidružení, aby se tak rozvinul strukturovaný dialog o lidských právech a demokracii a byly identifikovány klíčové oblasti zájmu, jimiž se mají akční plány ENP zabývat; zdůrazňuje význam konzultace a zapojení občanské společnosti do práce v těchto podvýborech, aby byla situace v oblasti lidských práv lépe monitorována; také vyzdvihuje potřebu toho, aby byl Parlament úzce zapojen do práce a sledování těchto podvýborů; v tomto ohledu znova vyzývá Komisi k sestavení zprávy o vývoji v oblasti lidských práv v zemích ENP;
221. doporučuje zhodnotit aktivity Rady a Komise, které jsou popsány ve Výroční zprávě Evropské unie o lidských právech a týkají se zemí a tématických zájmů zdůrazněných v předchozích usneseních, a to z hlediska vlivu a účinnosti těchto aktivit;
222. vítá skutečnost, že vysoký představitel EU pro SZBP Javier Solana jmenoval pana Michaela Matthiessena svým osobním zástupcem pro lidská práva¹;
223. zdůrazňuje nutnost vykonávat tuto funkci nezávisle a žádá nového zástupce, aby úzce spolupracoval s Evropským parlamentem, aby ho informoval o své činnosti a postupoval v součinnosti s příslušnými výbory v EP; vyzývá Radu k posílení počtu zaměstnanců generálního sekretariátu Rady, kteří se zabývají lidskými právy, aby byla zajištěna odpovídající podpora osobního zástupce při výkonu jeho mandátu;
224. bere v úvahu závěry, které přijala Rada v prosinci 2004 ohledně uskutečňování zásad EU týkajících se dialogů o lidských právech; zdůrazňuje potřebu účasti Parlamentu na uskutečňování těchto zásad alespoň prostřednictvím informačního procesu ze strany Parlamentu dvakrát ročně; upozorňuje především na strukturované dialogy EU s Čínou a Iránem a v této souvislosti vyzývá Radu k tomu, aby došlo k užší spolupráci s Parlamentem; obecně vybízí Radu, aby Parlament v pravidelných intervalech informovala o uskutečňování a posuzování zásad EU v oblasti lidských práv a dále aby předložila zprávu o konkrétním vlivu těchto zásad;
225. vítá přijetí nových zaměstnanců odpovědných za styk s občanskou společností v rámci delegací Rady v třetích zemích a vyzývá tyto delegace k tomu, aby v mimořádných případech zajistily ochranu osob, které brání lidská práva;
226. podporuje v tomto ohledu veškerou iniciativu Rady, trojky a předsednictví, která má za cíl řešení důležitých zájmů týkajících se stavu lidských práv v třetích zemích; vyzývá Radu, aby jednou ročně předložila Parlamentu výsledky pracovního plánu, který navrhuje každé předsednictví ve věci společných strategií; vybízí Radu, aby systematicky předkládala prohlášení orientovaná na lidská práva a diplomatické protesty Parlamentu, aby tak mohl být plně a podrobně informován; věří, že by mělo být vynaloženo veškeré úsilí k tomu, aby se vnější akce EU vyznačovaly větší konzistentností a koherencí;
227. opakuje svůj požadavek, aby Komise provedla školení o lidských právech v každé delegaci EU v třetích zemích a aby zajistila jasné uplatňování zásad;

¹ Závěry předsednictví, Brusel 16.–17. prosince 2004 (bod 52).

228. věří, že je možné reálně a objektivně zhodnotit výsledky a zlepšení, kterých bylo ve světě dosaženo v oblasti lidských práv díky aktivitám Evropského parlamentu na tomto poli, přičemž se v současné době zdá, že tyto aktivity nemají podstatný a skutečný vliv;
229. bere na vědomí rozhodnutí Rady zřídit zcela samostatnou agenturu pro základní a lidská práva¹; očekává, že hlavním cílem této agentury bude poskytovat podporu Komisi při sladění rozdílných přístupů ve vnitřní a vnější politice Unie v oblasti lidských práv; vybízí Radu, aby do působnosti agentury zahrnula kandidátské země;
230. je si vědom, že začlenění Listiny základních práv EU do Ústavy svědčí o tom, že EU bere otázku lidských práv na svém území vážně, a proto doporučuje, aby byla působnost agentury rozšířena tak, aby zahrnovala všechny oblasti Listiny a příslušná ustanovení první části ústavní smlouvy, jako další doklad o odhodlání EU uplatňovat tato práva v praxi;
231. doporučuje, aby se činnost agentury nepřekrývala s činností vykonávanou pod záštitou Rady Evropy; doporučuje proto, aby agentura vyvíjela institucionální spolupráci s Radou Evropy a jejími institucemi a s Evropským soudem pro lidská práva a aby také věnovala pozornost práci OBSE a OSN;
232. navrhuje, aby agentura navázala konstruktivní dialog s občanskou společností a národními odborníky a aby navazovala kontakty s akademickými institucemi;
233. velmi zdůrazňuje, že je nutné, aby agentura byla nezávislá a aby pravidelně podávala zprávu Parlamentu, pokud má být účinným a důvěryhodným nástrojem sledování dodržování základních práv v EU;
234. vyzývá k včasnému přijetí Deklarace OSN o právech původního obyvatelstva; k dosažení tohoto cíle zastává názor, že pracovní skupina by měla okamžitě zahájit přípravu návrhu deklarace; v této souvislosti vybízí Komisi a Radu, aby plně podpořily věc původního obyvatelstva a aby vzaly v potaz závěry této deklarace;
235. vítá přezkoumání Kodexu Evropské unie o obchodu se zbraněmi, která je navrženo během předsednictví Lucemburska, a vybízí Radu, aby podnikla kroky k zajištění přísného dodržování tohoto kodexu všemi členskými státy, aby poskytla potřebné zdroje pro jeho monitorování a prosazování a aby dále prosazovala globální dohodu o obchodu se zbraněmi a pracovala na ní;

o

o o

236. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států a kandidátských zemí, OSN, Radě Evropy, OBSE a vládám a zemím uvedeným v tomto usnesení a kancelářím hlavních nevládních organizací se sídlem v EU, které se zaměřují na lidská práva.

¹ Závěry předsednictví, Brusel 16.–17. prosince 2004. Sdělení Komise „Agentura pro základní práva: dokument k veřejné konzultaci“, SEK(2004)1281, Brusel, 25.10.2004, KOM(2004)0693.